

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudkyň JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci **žalobce: P. Č.**, o návrhu žalobce na určení lhůty k provedení procesního úkonu dle § 174a zákona č. 6/2002 Sb., ve vztahu k řízení vedenému před Krajským soudem v Českých Budějovicích pod sp. zn. 10 Na 12/2014,

t a k t o :

- I. Návrh **s e z a m í t á**.
- II. Žalobce **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu

[1] Návrhem ze dne 12. 1. 2015, doručeným Nejvyššímu správnímu soudu dne 30. 1. 2015, se žalobce (dále jen „navrhovatel“) domáhal určení lhůty k provedení procesního úkonu dle § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudech a soudcích“). Po zdejšímu soudu se navrhovatel domáhal toho, aby Krajskému soudu v Českých Budějovicích (dále jen „krajský soud“) byla ve vztahu k řízení vedenému u něj pod sp. zn. 10 Na 12/2014 určena lhůta 1) k opatření všech vydaných rozhodnutí označením odpůrce i předmětem řízení, 2) k zařazení žaloby do rejstříku „Ad“ a 3) k zajištění vyjádření odpůrce ke správní žalobě.

[2] Návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu byl odůvodněn tím, že krajský soud navrhovatele vadně poučil o opravném prostředku s tím, že Nejvyšší správní soud v usnesení ze dne 21. 5. 2014, č. j. 6 As 111/2014 - 7, neuložil krajskému soudu, aby byl nečinný. Navrhovatel rovněž zmínil, že předmětná správní žaloba je svou strukturou totožná jako žaloba pod sp. zn. 2 Ad 68/2013 a že krajský soud má činit úkony nezbytné před úkony zbytnými. Má též za to, že krajský soud ignoruje nejen zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, ale i kancelářský řád.

II. Vyjádření krajského soudu

[3] Krajský soud ve svém vyjádření uvedl, že věc vedená pod sp. zn. 10 Na 12/2014 je již pravomocně skončená, v souladu s usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 9. 2004, č. j. Aprk 6/2004 - 44 (publ. pod č. 440/2005 Sb. NSS; všechna zde citovaná rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná z www.nssoud.cz) proto považuje návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu za nedůvodný.

III. Podstatný obsah spisu krajského soudu

[4] Krajský soud dne 31. 1. 2014 obdržel navrhovatelovo podání ze dne 13. 1. 2014. Následně krajský soud usnesením ze dne 3. 2. 2014, č. j. 10 Na 12/2014 - 2, které vydala asistentka soudce, navrhovatele vyzval, aby odstranil vady svého podání ze dne 13. 1. 2014, které krajský soud vyhodnotil jako nesrozumitelné po obsahové stránce (ve výroku zmíněného usnesení bylo toto podání označeno za žalobu; v samotném odůvodnění se o něm hovoří již jako o nesrozumitelném podání).

[5] Dne 19. 2. 2014 soud obdržel podání ze dne 15. 2. 2014, v němž navrhovatel poukázal na § 9 odst. 2 zákona č. 121/2008 Sb., o vyšších soudních úřednících a vyšších úřednících státního zastupitelství a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o vyšších soudních úřednících“), a § 36a odst. 5 zákona o soudech a soudcích. Toto podání krajský soud předložil Nejvyššímu správnímu soudu, aby jej vyřídil jako kasační stížnost. Nejvyšší správní soud však přípisem ze dne 13. 3. 2014, č. j. 7 As 33/2014 - 6, podání krajskému soudu vrátil bez věcného vyřízení, jelikož zhodnotil, že nešlo o kasační stížnost, ale námitky dle § 9 odst. 2 zákona o vyšších soudních úřednících.

[6] Po vrácení spisu krajský soud navrhovatele vyzval usnesením ze dne 19. 3. 2014, č. j. 10 Na 12/2014 - 9, aby odstranil vady svého podání ze dne 15. 2. 2014. Podáním ze dne 2. 4. 2014 se navrhovatel domáhal opravy a upřesnění zmíněného usnesení ze dne 19. 3. 2014 (v podání je označil za „březnovou písemnost“). Mezitím dne 21. 3. 2014 krajský soud obdržel od navrhovatele opis rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 17. 10. 2013, č. j. MPSV-UM/16404/13/4S-JČK. Jelikož vady podání ze dne 15. 2. 2014 odstraněny nebyly, krajský soud je odmítl usnesením ze dne 8. 4. 2014, č. j. 10 Na 12/2014 - 16. Proti zmíněnému usnesení směřovala kasační stížnost, která byla Nejvyšším správním soudem odmítnuta usnesením ze dne 21. 5. 2014, č. j. 6 As 111/2014 - 7.

[7] Následně dne 26. 1. 2015 krajský soud obdržel nynější návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu.

IV. Právní hodnocení Nejvyššího správního soudu

[8] Nejvyšší správní soud podaný návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu zhodnotil a dospěl k závěru, že není důvodný.

[9] Řízení o návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu, upravené v § 174a zákona o soudech a soudcích, představuje promítnutí zásad spravedlivého procesu z hlediska naplnění práva účastníka nebo jiné strany řízení na projednání jeho věci bez zbytečných průtahů, zakotveného zejména v čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod.

[10] Nejvyšší správní soud konstatuje, že smyslem návrhu na určení lhůty tak, jak je v zákoně o soudcích zakotven, je ochrana účastníka řízení před nedůvodně pomalým procesním postupem

soudu v jeho věci. Nejde však, a to zdejší soud zdůrazňuje, o procesní prostředek, na jehož základě by bylo možno zkoumat věcnou správnost rozhodnutí soudu, proti kterému návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu směřuje.

[11] V dané souvislosti lze odkázat na usnesení Nejvyššího soudu ze dne 12. 8. 2005, sp. zn. 21 Cul 4/2005 (dostupný z www.nsoud.cz), kde bylo uvedeno: „*Rízení o návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu však nemůže sloužit k přezkumu věcné správnosti postupu soudů v řízení, neboť tím by docházelo k obcházení procesních předpisů [...] a nepřijatelnému zasahování do nezávislého rozhodování soudů. Je třeba vzít v úvahu to, že soudnictví vykonávají v České republice nezávislé soudy a že soudci jsou při výkonu své funkce (při výkonu soudnictví) nezávislí (srov. čl. 81 a čl. 82 odst. 1 Ústavy České republiky a § 1 zákona o soudech a soudcích). Znamená to mimo jiné, že nikdo nesmí, nestanoví-li zákon jinak, zasahovat do nezávislé rozhodovací činnosti soudů a soudců a uvedené samozřejmě platí i ve vztazích mezi soudy a soudci při projednávání a rozhodování jednotlivých sporů a jiných právních věcí. V občanském soudním řízení [shodně i v řízení před správními soudy, poznámka NSS] může být nezávislost soudu a soudce při projednávání a rozhodování v jednotlivých věcech ovlivněna (usměrněna) jen prostřednictvím závažného právního názoru, vysloveného soudem v rozhodnutí o řádném nebo mimořádném opravném prostředku [...].“*

[12] Výše uvedené je důvodem, proč není návrh důvodný v té části, kde navrhovatel požadoval určení lhůty „*k opatření všech vydaných rozhodnutí označením odpůrce i předmětem řízení*“. Návrh totiž zjevně směřuje proti již vydaným rozhodnutím a dožaduje se po Nejvyšším správním soudu jejich přezkumu po obsahové stránce (zhodnocení, zda měla či neměla být opatřena označením odpůrce a předmětem řízení). Takový přezkum však není možno činit v rámci řízení o návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu.

[13] Ani ta část návrhu, kde se navrhovatel domáhá určení lhůty „*k zařazení žaloby do rejstříku k tomu určenému (Ad)*“, není důvodná. Ve své podstatě se navrhovatel i zde domáhá revize postupu krajského soudu. Navrhovatelovo podání bylo do jednoho ze soudních rejstříků zařazeno (konkrétně do všeobecného rejstříku správního soudnictví „Na“). Jak vyplývá z usnesení krajského soudu ze dne 3. 2. 2014, č. j. 10 Na 12/2014 - 2, krajský soud stěžovatelovo podání ze dne 13. 1. 2014 vyhodnotil jako nesrozumitelné po obsahové stránce.

[14] Dle § 150 odst. 5 instrukce Ministerstva spravedlnosti ze dne 3. 12. 2001, č. 505/2001-Org., kterou se vydává vnitřní a kancelářský řád pro okresní, krajské a vrchní soudy, ve znění pozdějších změn: „*U krajských soudů se vede samostatný rejstřík (rejstříky) Af pro zápis správních žalob ve věcech finanční správy, samostatný rejstřík Ad pro zápis správních žalob ve věcech sociálních, samostatný rejstřík Az pro zápis správních žalob ve věcech mezinárodní ochrany (azyl, doplňková ochrana), samostatný rejstřík A pro zápis ostatních věcí správního soudnictví včetně věcí volebních a místního nebo krajského referenda a všeobecný rejstřík správního soudnictví Na, který je společný pro všechna soudní oddělení správního soudnictví.*“

[15] Tím, že by Nejvyšší správní soud prověřoval, zda navrhovatelovo podání mělo být zařazeno do rejstříku „Ad“ dle vymezení výše citované instrukce Ministerstva spravedlnosti, a nikoli do rejstříku „Na“, kam bylo zařazeno, by fakticky prováděl věcný přezkum usnesení krajského soudu ze dne 3. 2. 2014, č. j. 10 Na 12/2014 - 2. To v žádném případě není jeho úkolem v řízení o návrhu na určení lhůty.

[16] Důvodná není ani poslední část návrhu, v níž navrhovatel požaduje určit lhůtu „*k zajištění vyjádření odpůrce ke správní žalobě*“.

[17] Jak již bylo konstatováno výše, krajský soud ve svém usnesení ze dne 3. 2. 2014, č. j. 10 Na 12/2014 - 2, dospěl k závěru, že navrhovatelovo podání (ve výroku zmíněného usnesení bylo označeno jako žaloba) je vadné, jelikož je nesrozumitelné, a vyzval ho k jeho

opravě. Zmíněné usnesení vydala asistentka soudce. Navrhovatel si je velmi dobře vědom § 9 odst. 2 zákona o vyšších soudních úřednících a § 36a odst. 5 zákona o soudech a soudcích, dle nichž je možno za zákonem stanovených podmínek proti rozhodnutí asistenta soudce podat námitky. Navrhovatel také zaslal krajskému soudu podání ze dne 15. 2. 2014, v němž poukázal na § 9 odst. 2 zákona o vyšších soudních úřednících a § 36a odst. 5 zákona o soudech a soudcích, jeho vlastním přičiněním nemohlo být jeho podání posouzeno věcně, což již v minulosti aproboval i Nejvyšší správní soud (viz bod [6] shora).

[18] Zcela bez významu v nynější věci není ani skutečnost, že navrhovatel adresuje Nejvyššímu správnímu soudu obrovské množství podání, v nichž způsobem sobě příznačným a veskrze nesrozumitelným či jen velmi málo srozumitelným vytýká postupu krajských soudů či Městského soudu v Praze nejružnější skutečnosti, resp. domnělé skutečnosti opřené o své představy o správnosti postupu těchto soudů. O tom, že ani v případě věci vedené u krajského soudu pod sp. zn. 10 Na 12/2014 tomu není jinak, byl již navrhovatel zpraven v bodě [2] usnesení zdejšího soudu ze dne 21. 5. 2014, č. j. 6 As 111/2014 - 7, které má k této věci vztah. Nynější návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu se této setrvalé praxi navrhovatele nijak nevymyká.

[19] Úvahy v bodech [17] a [18] lze shrnout takto: krajský soud v usnesení ze dne 3. 2. 2014, č. j. 10 Na 12/2014 - 2, navrhovatele vyzval k úpravě jeho podání ze dne 13. 1. 2014 (ve výroku zmíněného usnesení bylo toto podání označeno jako žaloba; v samotném odůvodnění se o něm hovoří již jako o nesrozumitelném podání). Navrhovatelova procesní obrana proti tomuto usnesení výhradně jeho vinou nedošla věcného posouzení. S ohledem na právě řečené a též s ohledem na výše popsany obecný procesní přístup navrhovatele, který aplikuje i v nynější věci, Nejvyšší správní soud nehodlá řešit otázky o tom, zda podání navrhovatele ze dne 13. 1. 2014 bylo krajským soudem v jeho usnesení ze dne 3. 2. 2014, č. j. 10 Na 12/2014 - 2, adekvátně zhodnoceno, ale bude z posouzení v uvedeném usnesení v nynějším řízení vycházet. Zdejší soud tak konstatuje, že pokud navrhovatel neprokázal ani nejmenší snahu své podání ze dne 13. 1. 2014 ve vztahu k jeho srozumitelnosti upravit tak, aby vyhověl výzvě krajského soudu, nemá ze strany krajského soudu žádného smyslu takové podání žádnému třetímu subjektu zasílat. Ani poslední část návrhu na určení lhůty tak Nejvyšší správní soud neshledal důvodnou.

[20] Žádná z částí návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu není důvodná, tento návrh zdejší soud proto zamítl dle § 174a odst. 7, věty za středníkem, zákona o soudech a soudcích.

V. Náklady řízení

[21] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích, dle kterého hradí náklady řízení o něm stát jen tehdy, byl-li návrh uznán jako oprávněný. K tomu v projednávané věci nedošlo, proto Nejvyšší správní soud rozhodl, že navrhovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení o návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. února 2015

JUDr. Radan Malík
předseda senátu